

**JOUKKO-
JULKAISU**

HUUHTANEN REIJO
PALLASTUNTUR INKJ 5B7
01280 VANTAA 28

P 99
7 42 02
1982-12

Motoristi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY
N:o 4 HEINÄKUU 1983

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.:n hallitus

Puheenjohtaja

Jaakko Laurila
Lentäjätie 3 F 34
03100 Nummela
Puh. 90-673 371 työ

Varapuheenjohtaja

Matti Lehto
Satamakatu 8 C 26
33200 Tampere 20

Sihteeri Jäsenasiat

Markku Ahonen
Tulikallionkatu 4 B 53
15170 Lahti 17

Kassanhoitaja Merkit

Pekka Voutilainen
Palovartijantie 6 A 5
45100 Kouvola 10
Puh. 951-11104 ilt.

Kerhoisäntä

Pertti Saarenheimo
Ruskeamäki
35100 Orivesi as.
Puh. 935-57245 ilt.

Varajäsenet

Guy Wikström (NMR)
Virkatie 2
01510 Vantaa 51

Keijo Lumme (EAK)

Paronintie 1 B 14,
31600 Jokioinen

Raila Rinne
Ollintie 5 A
86800 Pyhäsalmi

Jouni Valkeejärvi
Satamatie 1
35700 Vilppula

Päätoimittaja

Aimo Turunen
Tornipolku 11 A 28
06400 Porvoo 40
Puh. 915-155 588

Toimittajat

Eero Mikkola
36160 Siitama
Taavi Hiltunen
Opiskelijankatu 4 C 160
33720 Tampere 72

Jussi Pursiainen
Paarnoori
28680 Pori 68

Kerhon postisiirtotili

numero on KO 426 781-0

Pankki:

SYP Kouvola Kauppatori
Tili n:o 233221-323

Porvoo, 1983 — Oy Uusimaa

ONKO TIETOA?

Kyllä on kun tilaat SMC kalenterin kerholta. Siinä on runsaasti tietoa eurooppalaisista kokoontumisajoista. Toimi näin ja heti: Maksa kerhon posti- tai pankkitilille 15,00 mk/kalenteri, kirjoita kuittiin nimesi ja osoitteesi selvästi sekä tiedoksi SMC-kalenteri, niin saat kalenterin postitse.

Motoristin

seuraava syyskuun numero ilmestyy loka-kuun lopulla. Kyseiseen numeroon tarkoitetun aineiston tulee olla toimittajalla 29.09.1983 mennessä.

MP-69 r.y. järjestää jäsenilleen jo perinteisen

PYSTYMETTÄ

kokoontumisen 22.-23.10

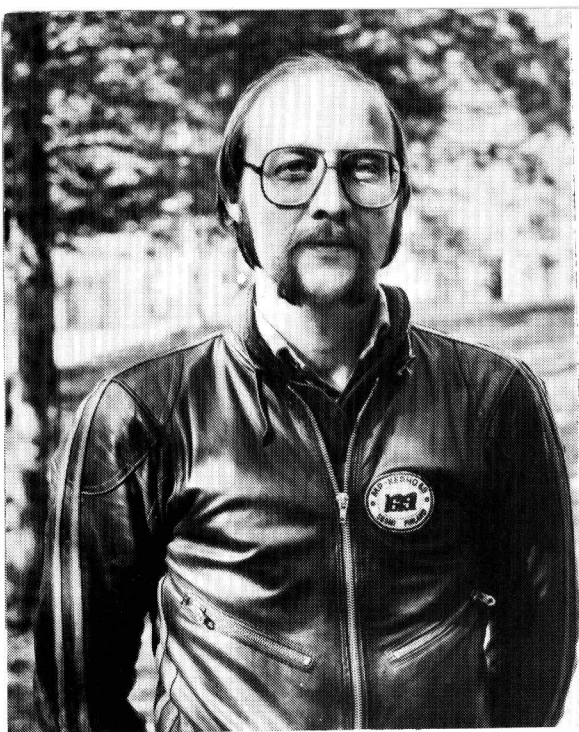
Tälläkään kertaa ei kokoontumispaikalla ole mitään palveluun viittaavaa. Saunassa kannattaa käydä jo kotona ja kioskikauppa voi harrastaa matkalla. Paikalle pyritään hommaamaan jonkunmoinen määrä polttopuita ja mikäli lähivesistöjä ei aivan tyhjiksi juokseteta, niin kahviin ja aamupesuuun vettä riittää. Myös ilmava riuku-C pyritään sijoittamaan lähimaastoon. Kokoontumispaikka sijaitsee Heinolan ja Mäntyharjun välimaililla Enonvesi nimisen järven rannalla, opastus alkaa Ahveniston kylän kohdalta tieltä nro 414. Katso GT-kartta nro 5. Osallistumismaksua ei kerholaisilta peritä.

Asia jolle järjestäjät eivät mitään mahda, on sää. Keli saattaa olla kirkas, kuiva ja lumeton. Siitä huolimatta,

TERVETULO!

Tiedustelut iltaisin: 951-11104/Pekka.

Puheen- johtajan palsta

Helteen häiriinnyttämiä ajatuksia

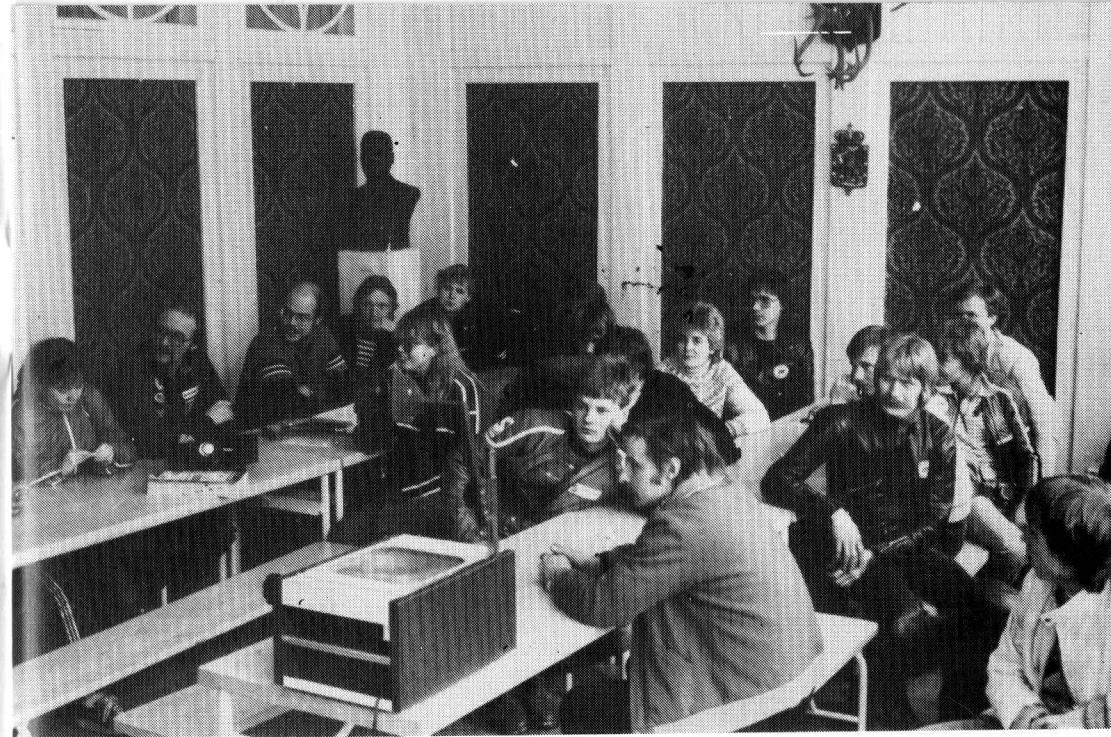
Sanotaan että kohtuus kaikessa, mutta kun Suomeen tulee kesä, niin se tulee täysillä. Ja Kontiostahan se näyttää alkavan. Talviralliin tottuneelta meinaa karvalakki kastua, mutta eipä valiteta – ei tätä kauan kestä. Kontio oli tänä vuonna vaihteeksi hieman erilaisessa maastossa eli tunturin kupeel-

la. Maisemat oli mahtavat ja tuolihiisi oma elämänsä. Ainakin meille korkeanpaikankammoisille. Kontiopaikkojen vaihtelevuus tuo omaa mielenkiintoaan tähän suosittuun tapahtumaan. Toivottavasti jatkossakin kokoonnumme erilaisissa ympäristöissä ja olosuhteissa. Mielestäni Kontioralli on tämän seitsemäntoista elinvuotensa aikana muotoutunut juuri siksi, mitä me motoristit siltä odotamme – itsehän me sen luomme. Kaikkea uutta tietysti keksitään ja kehitetään, mutta pääpuitteet ovat ajan ja yleisen mieliteen muovaamat. Tätä taustaa vasten tuntuu hieman ihmeelliseltä, että aina joukossa on joitakin rutisijoita, joille mikään ei ole hyvin. Onneksi näitä on vain kourallinen, mutta miksi he käyvät Kontiossa vuodesta toiseen, jos se ei vastaa heidän asettamiaan vaatimuksia.

Kaiken kaikkiaan tämäkin ajelu- ja toimintakausi alkaa vedellä loppusuoraa, sillä edessä on jälleen kerhon vuosikokous syysajeluineen ja muine koukeroineen kuten tästä lehdestä näette. Näin ne vuodet kuluu, ja mitä saatiinkaan aikaiseksi? Sitä ja monia muita mielenkiintoisia asioita voidaan kokouksessa. Vähemmän menneitä, mutta enemmän tulevia kuten eri tapahtumien järjestäjiä alkavalle vuodelle ja mielellään vielä siitäkin eteenpäin. Toivottavasti aktiviteettia löytyy entiseen malliin, ja vakiintuneet ja ehkä uudetkin tapahtumat saadaan nuijituksi selville vesille.

Varatkaapa pää täyteen lähinnä erilaisia ajatuksia ja ideoita sekä järjestyntöä ym. tilpehööperiä, niin eiköhän se tulevakin kausi saada kunnialla läpi.

Ei auta, jotain huurteista tässä kaippaa, mutta jatketaan Rengossa ja hyvää loppukesää.

Kirjokivellä kuunneltiin tarkkaavaisesti eak-kouluttajien esitelmiä.

Kesä alkoi Kirjokiveltä

Kauniit ilmat suosivat tämänvuotista Kirjokiven ennakoivan ajon kurssia. Varsinkin sunnuntain harjoituspäivä helteisellä Torniomäen FK-radalla oli sananmukaisesti hinkinen urakka.

Kurssin suoritti kokonaisuudessaan 18 motoristia, ajoharjoituksissa oli näiden lisäksi kymmenkunta. Kouluttajina toimivat Kari Hanski, Esa Myyräläinen, Ossi Järvinen, Kari Kulmala, Risto Mäkinen, Pekka Muona ja allekirjoittanut.

Kouluttajien kannalta oli mielenkiintoista todeta, että kurssilaisten ajokokemus ulottui laidasta laitaan. Mukana oli ”konkareita”, joilla on takanaan jo toistakymmentä ajokautta – näiden vastapainona keväällä harjoitteluvan saaneita aloittelijoita.

Oppituntien väliajalla viihdyttiin kartanon jo kesäisellä pihamaalla.

Juuri näiden aloittelijoiden vuoksi jouduttiin opetusaikaa uhraamaan selaisiin yksityiskohtiin, jotka kokeneemmille tuntuivat itsestään selviltä.

Eräs tärkeä seikka oppitunneilla taas kerran havaittiin: ”sekalaisesta seurakunnasta” johtuen oli keskustelu vilkasta, ja esimerkkitapauksia erilaisista liikennetilanteista kuultiin paljon. Tämä onkin eräs tärkeimmistä asioista, jonka Ennakoivan Ajon kirjokurssien laatijat ovat autuaasti unohtaneet.

Kun sitten siirryttiin sunnuntain ajoharjoituksiin, tasaantuivat kurssilaisien väliset erot huomattavasti. Esimerkiksi jarrutuksessa eräät vastaalkajat oppivat oikean tekniikan nope-

asti, kun taas kokeneempia jossain tapauksissa rasittivat selvät perusvirheet. Toisaalta esim. kaarreajossa puuttui aloittelijoilta rohkeus kallistaa pyörää reilusti.

Olen jälkikäteen kysellyt muutamien henkilöiden mielipiteitä nyt järjestetystä kurssista. Yleisimmin on puutteeksi mainittu ajan niukkuus: 18 tuntia mahdutettuna kahdelle päivälle stressaa oppilaita.

Voin vakuuttaa, että kyllä se stressaa kouluttajakin. Tulevaisuudessa lienee syytä aloittaa kurssi jo perjantai-ilta. Tai sitten pätkiä se esimerkiksi kahdelle viikonlopulle, jolloin aikaa jää enemmän vapaamuotoiseen touhuun.

Hailuotolaisviitsi

Kypäräpakko

Kylän ainoan poliisin arkea samalla luodolla:

Vanha mies ajaa mopolla ilman kypärää. Poliisi pysäyttää miehen.

”Kun pitäisi sitä kypärää käyttää”, hän sanoo.

”Kenenkäs poikia sitä sinä olet”, vastaa mies ja päristelee tiehensä.

Saksittu Helsingin Sanomista kesäkuussa 1983.

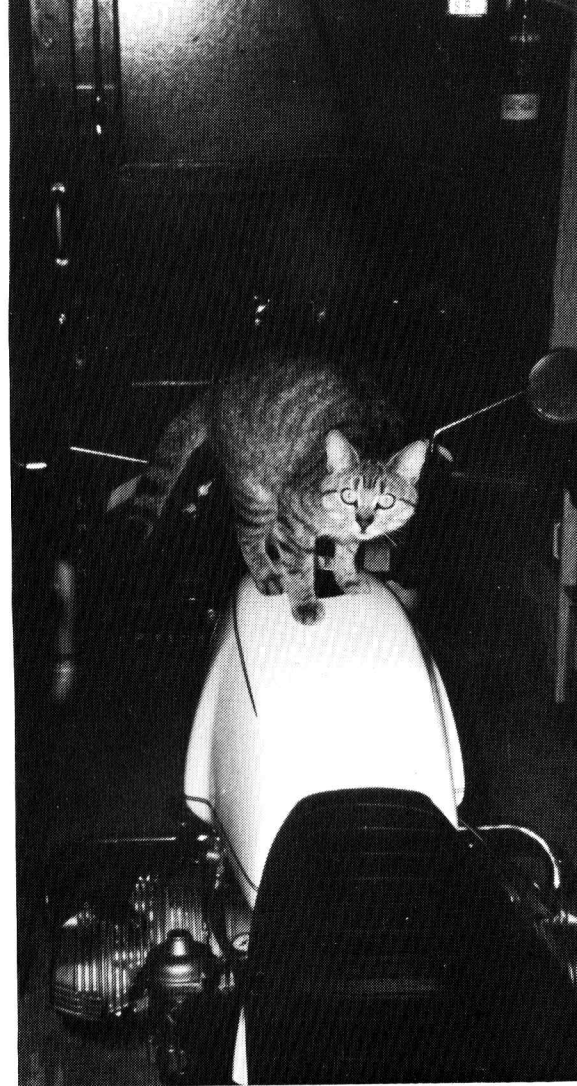
KANSIKUVA: Porvoolaisten kahvihetki Yllästunturin rinteellä, kiitokset maistuvasta mukillisesta.

Harjoituspaikkana Torniomäen mikroautorata ympäristöineen oli oikein hyvä. Tästä ovat kurssilaisetkin kiitelleet: varsinkin kaarreajo- ja maastoharjoitukset tuntuivat mieleisiltä. Vaikka harjoituksissa sattuikin pari pientä nurinajoa, johtuivat ne mielestäni enemmän varomattomuudesta ja liiallisesta itseensä luottamisesta kuin olosuhteista.

Huollolle on annettava erikoiskiihtos: homma oli ”hanskassa”. Missään vaiheessa ei päässyt nälkä yllättämään.

Kouluttajan silmin katsottuna totean yhteenvetona, että Kirjokiven EAK oli antoisa tapahtuma. Toivottavasti te kurssilla mukana olleet saitte sieltä sen, mitä tulitte hakemaan: kipinän itsenne ja ajotaitonne jatkuvaan kehittämiseen. Kukaan ei ole liian hyvä . . .

Keijo Lumme
EAK vastaava

Kevätkatsaus

M-pyöriä ei tarvitse katsastuttaa tai katsastaa miten vain. Tässä kuvassa Milla — niminen kissa on kuitenkin havainnut katsastuksen tarpeelliseksi ja hyväksyy kiillotukset muitta murinoit- ta.

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.

Syysajelu ja vuosikokous

17.-18.9.83.

Syysajelu

Syyskuun kolmantena viikonloppuna suunnistaa jokainen luonnon ystävä Eero Mikkolan järjestämään Metsän vuoden tapahtumaan eli tutustumiskäyntiin Haapastensyrjän metsäpuiden rodunjalostusasemalle. Paikka sijaitsee kartan osoittamassa paikassa Lopen Läyliäisiltä n. 1 km Karkkilaan päin. Kokoon-tuminen Haapastensyrjään siis 17.9. klo 13.00 mennessä.

Vuosikokous

Moottoripyöräkerho 69 r.y:n vuosikokous pidetään 18.9.83 Tulinummin retkeilymajalla Rengon Oinaalan kylässä klo 13.00 alkaen. Paikalle löydät oheisen kartan mukaan ja 10-tieltä on myös etäisopasteet. Kokouksen esityslistan löydät tästä lehdestä.

Kerho on varannut kaikki retkeilymajan vuodepaikat (54 kpl) ja paikalla on myös telttailumahdollisuus. Vuodepaikat ovat pääosin 2-3 hengen huoneissa ja ne jaetaan halukkaiden kesken paikan päällä saapumisjärjestyksessä. Omat makuupussit mukaan. Kerho kustantaa majoituksen ja lauantai-illan saunan. Jokaisen paikalle saapuvan kannattaa lunastaa 20,- mk:n hintainen kuponki, joka oikeuttaa sunnuntaina ruokailuun seisovasta pito-pöydästä. Ruokailu on suunniteltu pidettäväksi ennen kokousta eli n. klo 12.00 alkaen. Kokouksen lomassa kerho tarjoaa osallistujille pullakahvit.

Kaikki joukolla mukaan etelä-hämäläiseen viikonloppuun!
Tervetuloa.

Kontio tunturin rinteellä

Vaihtelun sanotaan virkistävän. Monen mielestä Kontioralli tunturin rinteellä oli mukava vaihtoehto kolmen edellisen Kontion tasaiselle hiekkakankaalle ja salskealle männikölle. Vaihtelua oli myös paikan sijainti vuorostaan Lapin länsipuoliskolla. Kaukainen sijainti toisaalta poisrajasi niitä, joilla oli mahdollisuus ainoastaan viikonloppureissuun. Kontio-kiertoiselle silti pääsi melkoinen joukko. 1 200 oli leirin vahvuus. Pohjoissuomalaiset motoristit hoitelivat mallikkaasti järjestelyt.

Jokaisella Kontionkävijällä on omat kokemuksensa ja stoorinsa. Toimittajat omilla ”tuntosarvillaan” ja kameroillaan kokoavat yleisluontoisen Kontiokatkausten. Toivottavasti siinä on tavoitettu jotain olennaista ja jotain erikoista Kontiosta mallia 1983.

Kontrollipaikalla:

Kittilän kirkonkylän palvelukeskuksessa oli jyrinää ja vipinää kun toimittajat Skibottenin kautta koukaten ehtivät sinne perjantain iltapäivällä. Paikalliset ihmiset kiinnostuksella ja hämmästyksellä seurasivat jatkuvaa pyörien ”virtaa” paikalle. Rallin järjestäjät ja paikallislehti eivät asiaa paljoakaan ennakoineet, joten ralli ja motoristien runsaus oli seudulla todellinen yllätys. Pohjolan ihmisten tapaan ral-

lin sisääntuloa seurattiin valppaasti, muttei tunkeilemalla. Mutta oltiin erittäin halukkaat jutusteluun ja kyselemiseen, kun tilanne ilmaantui. Eräs tohkeissaan ollut mummo ei uskaltanut kysellä motoristeilta. Hän kysyi läheisen kaupan kiireiseltä myyjältä: – miksi noilla muutamilla pojilla on korvarenkaat ja korkeat korot. Mummeli ei selvityksenkään jälkeen tahtonut uskoa, että melkoinen osa nahkaan ja ky-

Kontrollista se kaikki varsinaisesti alkaa, jotenkin tunnelma latautuu monen piirun veran juuri kontrollipaikalla, sillä onhan se ensimmäinen kosketus järjestäjiin ja ralliväkeen.

pärsään panssaroiduista tulijoista oli tyttöjä. Mummon mielestä ei laji näytännyt lainkaan naisille sopivaksi.

Tervehdyksiä tuttujen kanssa vaihdettiin ja kokemuksia tulomatkalta. Sateessa olivat monet ajaneet, kuinkas muuten. Joku heti paikalle tultuaan huomasi: – ompas Kontio kehittynyt, viinakauppa kontrollin vieressä. Ehkä ensi vuonna on jo bussikuljetus kontrollista leiripaikalle.

Kontrollitaival:

Uhkaavat pilvet enteilivät sadetta siihen aikaan kun suuntasimme kohti Yllästunturia. Kontrollireitti oli paikallista luontoa parhaimmillaan. Tien pinta kohtalaisen turvallinen ja kurvit mukavia. Mutta muutaman kilometrin jälkeen alkoi sataa ja satoi rankasti. Me toimittajat pysähdelimme silloin tällöin ja kuvasimme Kontion sisääntuloa tien

Kolarin kunnanhallituksen puheenjohtaja Risto Heinonen esitti kunnan tervehdyksen ja matkaajalle tarpeellista tietoa kunnasta.

Kaikkiaan meitä oli Kontiossa 1200 mukanaolijaa Ylläksen tunturin rinteellä.

varrelta. Oli fantastisia paikkoja, mm. tie villin joen partaalla ja upeita Lapin säästömetsiä. Sade kuitenkin asetti rajoituksia, että päätimme lauantain aamupäivällä tulla kuvaamaan paremmissa olosuhteissa. Eräs puusilta oli liukas ja sen päissä vedentäyttämät kuopat. Näimme sillä paikalla aikamoisia hyppyjä, mutta kaatumia ei silloin sattunut. Eräät huimapäisimmät nuorukaiset siinä kohdassa taisivat saada hiukan oppia olla varovaisempia vastaavissa paikoissa ja olosuhteissa.

Sisääntulo:

Toimihenkilöt portilla ottivat vastaan ystävällisesti, varmaan mukava tervetuloitovotus sateessa ajaneille. Varsinkin kun keskeneräinen sorakiveliikkö portilta telttapaikalle sai monet kiroilemaan. Kun tullessamme satoi rankasti ja sadepilvi peitti uljaan Ylläksen tyveä myöten, ensivaikutelmat paikasta eivät olleet häävit. Olisi pitänyt olla nauhuri tallentamassa kommentteja perjantain iltapäivän sadetuntien aikana. Eräs sanoi: – ovat var-

'Lauantai-illan hauskin tapaaminen', 'Äiti' kokkasi viidelle vallattomalle pojan viikarille, tämän nuotion äärellä ei totisesti tullut suru puseroon.

Järvenpään Reissumotoristeille oli naisväki valmistanut oman rallivaatteen jota ensi kertaa tuuletettiin sumuisessa säässä Ylläksen rinteellä perjantai-iltana.

maan saaneet ilmaiseksi näin kurjan paikan. Näiden ankean vastaanoton saaneiden kohtaloksi vielä koitui se, että he leiriytyivät tunturin kiviselle juurelle, kun eivät nähneet ylemmän rinteen verrattomia telttapaikkoja. Kun sitten aurinko alkoi aikanaan paistaa, ylärinteen edut nähtiin ja siellä koko rallin ajan tapasi kaikkein tyytyväisimmät kontionkävijät. Näkymät olivat avarat niin alas metsä- ja järvialueille kuin puhdasta kivikkoa olevalle Ylläksen huipullekin.

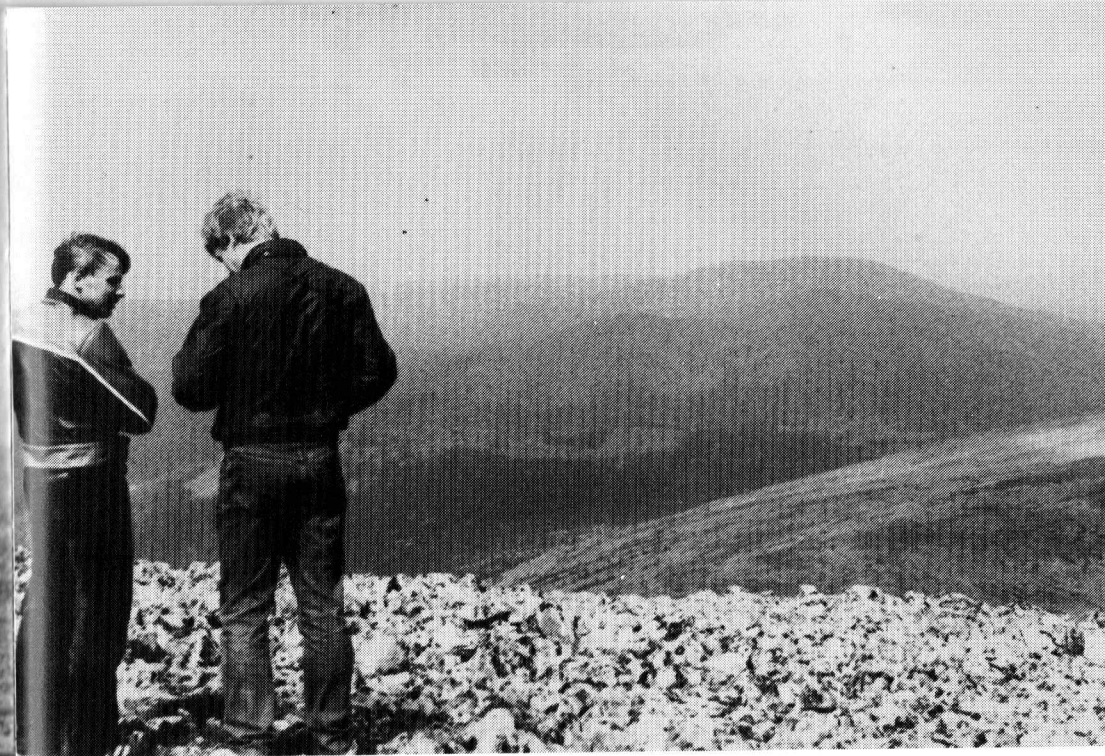
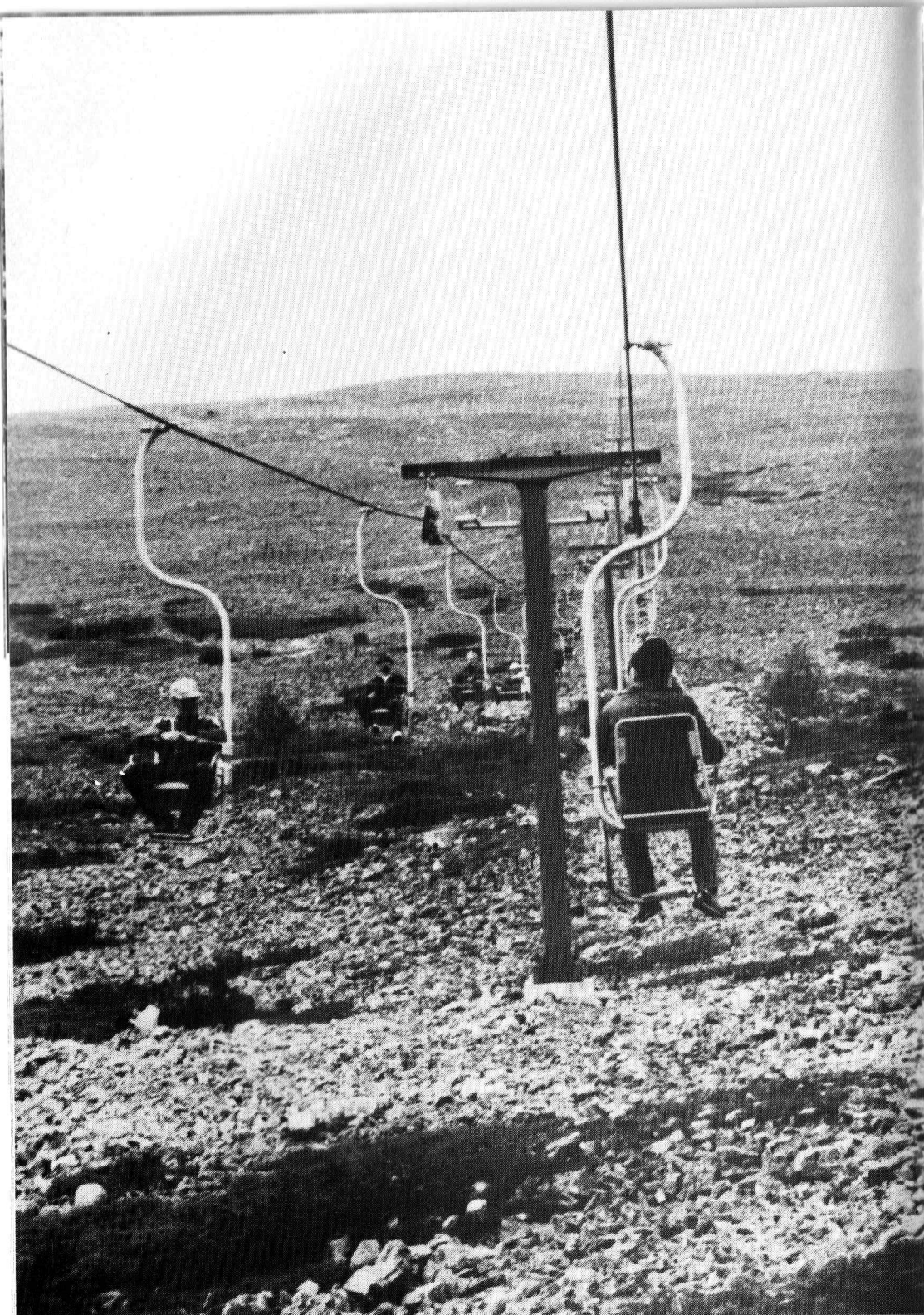
Hiihtokeskus:

Ensi kertaa Kontio kokoontui talviurheilupaikalla. Karjala-liiton ollessa pääosakkaana ja Ylläsjärven seudun paikallisen yritteliäisyyden ollessa vahvasti mukana, on tämä vielä keskeneräinen laskettelukeskus tehty kilpailemaan monien vastaavien tunturi-kohteiden kanssa turisteista ja urheiluväestä ja tietysti rahasta. Peruskustannukset ja vuotuinen vajaakäyttö ovat suuri rasite. Se tuntui paikan hintatassossakin selvästi. Kahden hiihtohissin

Lauantai-illan ohjelmaan kuului myös Ennakoivan Ajon Koulutuksesta muutamia näyttösuorituksia, tässä mokin poimintaa.

Mitän väljän avarat näkymät aukenivatkaan tunturin päältaelta, ja viieän raikas tuuli puhalsi vaihtelua rallipaikalla vallitsevaan helteeseen.

hinnaksi kerrottiin 10 milj. mk. Ne ovat Suomen pisimmät ja laskettelurinne myös sekä mitan että korkeuseron suhteen. Suurta plussaa hiihtohissille antaa sen maastoystävällinen rakennustapa. Rinnettä ei ole myllerretty caterpillarilla kuten muualla, vaan rakennustarpeet on sijoitettu paikoilleen helikopterilla kuljettaen ja maaston repimistä välttämällä. Näin hiihtorinne ei ole maastossa sellainen parantumaton haava kuin monen muun tunturin kohdalla on. Toissavuotinen kontrollipaikka Iso-Syöte oli äärimmäinen esimerkki rajusta rinteen repimisestä. Hiihtohissin lippu oli osa Kontioantia. Kerho

maksoi siitä 12 000 mk, eikä varmaan kukaan pitänyt sitä sijoitusta vääränä. Juuri tämän hissimatkan varmaan jäi monen kontiokävijän olennaisimmaksi muistoksi käynnistä Yllästunturilla. Pari pientä sähkökatkoa antoi oman säväyksensä niille, jotka silloin olivat tuolissa keikkumassa. Mitä jos olisi ollut vaikkapa parin tunnin katkos?

Leirielämää:

Kontiojoukosta yli 90 % saapui lauantain aamuun mennessä. Sää parani jatkuvasti ja leirin tunnelmat. Kulke-

Erikoisen nautittava elämys oli hiihtohissillä ajo ylös Ylläksen tunturin laelle.

Kovin tuttu näky tuulilasin takaa on lapin teillä porot juoksemassa pitkin tietä moottoripyörien edellä.

miselle maasto ja sen korkeuserot antoivat oman leimansa. "Väsyneille" omat ongelmansa, mutta kovin paljon "paikattavaa" ei tunnollinen lääkintämies joutunut hoitelemaan. Rallin järjestäjät olivat varautuneet myös pyörävaurioiden osalta. Korjauskuljetus järjestettiin. Joku öljypohja rinteellä repesi, joku tapaus itsepäisyyden johdosta kun kaverien varoitusta ei uskottu. Melun suhteen rinne oli kaikkien Kontioiden erikoisin. Rinne häivytti isomman äänekkyyden ja steromusiikin kuulumisen vain määrättyyn kaistaan. Sen ylä- tai alapuolelle ei melusta ollut haittaa. Pahin oli perjantaiyönä joskus tilanne tiheästi asutulla alarinteellä, mutta sunnuntaiyönä sielläkin oli riittävästi rauhaa. Silti monet ovat sitä

mieltä, ettei "ainasoi" rokkimusiikki kuulu Kontioralliin, eikä etenkin tunturin rinteelle. Jotkut kai eivät pääse hetkeksikään irti tästä elintasositeestaan.

Palveluja:

Alueen palveluiden suhteen oltiin osin tyytyväisiä, osin tyytymättömiä. Ruokailun hintataso oli pahin ärsyke. Sillehän ei monet tiukat neuvottelut voineet mitään. Eivät ymmärtäneet Ylläksen keskuksen toimihenkilöt motoristien väitettä, että kohtuullisella hintatasolla olisivat saavuttaneet paremman tuloksen. Nyt soppaa oli pakko pistää alennusmyyntiin. Osa porukkaa osti tyhjäksi lähikaupat ja laittoivat

"Tango tunturissa" Lohilahden Pena on vienyt daaminsa tanssiin tunturin rinteellä. Mukavan leppoisaa yhdessäoloa Ylläksellä.

omat sapuskat. Mutta kahvilassa oli jatkuva jono, ja sen hintatason moni varmaan mukavuusystistä hyväksyi. Postikortit vain loppuivat ja merkit jo sitä ennen. Kukapa sitä nyt talvikuvia Ylläkseltä lähetteli, kun vain niitä oli lopuksi tarjolla. Viikonlopun keskikaljakielto ärsytti vain harvoja.

Vessat ja saunat olivat kovalla koteuksella, mutta jotenkin niiden suhteen pärjättiin. Palokunta joutui jatkuvasti ajamaan paikalle vettä, kun laitoksen oma kapasiteetti ei alkuunkaan riittänyt. Olihan niitä kuuman suihkun kaipaajia nytkin liikkeellä, mutta sillehän ei kai nyky-Suomessa mahda mitään, että joillekin lämpimän veden puute tuntuu katastrofilta. Ei ollut kaikilla sitä kansanmiesmotoristin

näkemystä, joka ruinausta kuullessaan tokaisi: – Kontioon tullaan sopeutumaan eikä vaatimaan. Kiitokset avarista tiloista ja hyvästä palvelusta sai rallin toimisto, siellä asiat sujuivat eikä ruuhkia syntynyt riittävän aukioloajan vuoksi.

Iltaohjelma:

Olipa erikoinen iltaohjelman paikka Ylläksellä. Yleisö istui tunturinrinteellä takanaan uljas kivirinne ja edessään mahtava Pohjolan maisema. Ohjelma asvalttikentällä, jossa oli verraton paikka esitellä myös ennakoivan ajon kurssin tehtäviä. Karhut löysivät omistajansa. Oluttuvanpitäjä Adolfin sai nyt ansaitun karhunsu. On ollut useis-

Hyvätkin arvostetut pyörät vaativat joskus huoltoa ja pientä säätöä siellä ja täällä.

Pirkko Niemelä, Marita Peltola, Kari Nissinen ja Jaakko Pöykiö puhalluttivat lähtijät kerhon alkometrillä. (Valokuva Vesa Rantanen)

sa Kontioissa kymmenen vuoden ajan, muttei ole ollut pisimmän matkan ajanut ulkomaalainen.

Kolarin kunnanhallituksen puheenjohtaja Risto Heinonen esitti tervehdyksen ja matkaajille tarpeellisia perustietoja paikkakunnasta. Iso-Ylläksen toimitusjohtaja Keijo Kurtakko puolestaan kertoi tämän paikan rakentamisen vaiheista ja tulevaisuuden tavoitteista. Kerhon puolesta tilaisuutta edustivat pääjärjestäjä Jussi Roine, puheenjohtaja Jaakko Laurila.

Sunnuntaiamuna:

Jonkinlaista ”pehmeän laskun” sävyä oli leirin purkautumisessa. Mitään suurryntäystä ei poislohdössä ollut. Tosin melkoinen joukko oli jatkanut lomamatkaansa jo lauantaina. Tuntui siltä että tyytyväisyys ralliin ja paikkaan lisääntyi sitä mukaa kun sää parani. Pikku vaikeudethan aina ovat jälkepäin vain mukavia muistettavia, niin perisuomalaista tekstiä kuin ne synnyttävätkin koetuksen hetkellä.

Kontiorallin -83 kaikella kiitoksella läpi vienyt järjestelijäporukka yhteisessä perhepotrissa ralliportilla taustanaan Ylläntunturi. (Kuva keskiaukeamalla.)

17. Kontiorallin palkitut

Karhupatsaat seuraaville:

PISIN MATKA NAISET

Virva-Liisa Nyqvist, Helsinki 695 pist.

PISIN MATKA KT-KORTTILAISET

Maarit Hernejärvi, Anjalankoski 851 pist.

PISIN MATKA MIEHET

Aki Oura, Helsinki 1127 pist.

PISIN MATKA SIVUVAUNUT

Timo Tuovinen, Rymättylä 695 pist.

PISIN MATKA ULKOMAALAINEN

Adolf Söhnlein, Eichstätt/Länsi-Saksa 2243 pist.

Kun pääjärjestäjät Jussi Roinen, Vesa Oksanen ja Vesa Vähälä kokoilivat joukkoa ryhmäkuvaan, oli tunnelma leppoisa ja siinä oli hyvin tehdyn

työn tuottamaa tyydytystä. Heiltä kuitenkin meiltä toimittajilta varsin nuori toimihenkilöjoukko sai ansaitun kiitoksen tunnollisesti ja reippaalla palvelumielellä suoritetusta työstä. Kenties heistä joskus tuntui, että johdon puolella ohjia pidettiin käsissä hiukan sotilaallisella täsmällisyydellä, mutta suuressa yrityksessä kaiken pitää pelata täsmällisesti. Kerhon tulevaisuuden kannalta pohjoissuomalaisesti hoidettu Kontioralli syventää maan eri osien motoristien yhteyttä ja yhteistoimintaa. On vain eduksi, että rallit eri puolilla sävyttävät hiukan omalla tavallaan. Pohjoiskarjalaiset ensi vuonna tekevät taas oman sovellutuksensa.

Myöhästyneet maksajat:

On oikeus ja kohtuus lopuksi palata vielä siihen "kriisiin" jonka lähes 150 myöhästyntä maksajaa kontrollissa aiheuttivat. 50:lle heistä koitui ylimääräistä edestakaista maksua ja myös kerhon rahastonhoitajalle. Sitten joustettiin, että kantalappu riitti todisteeksi. Tulevaisuudessa pitäisi asia uudelleen pohtia, miten myöhästyneitä maksajia hiukan näpätettäisiin, mutta ettei asiaa tehtäisi liian kiperäksi.

Kontiokokemuksista ja -muistoista naputteli

Aputoimittaja-Eero

Toimittaja Eero Mikkola (vas.) on hetkeksi saanut mielipiteiden vaihtoon rallin päävastuulliset Jussi Roinen, Vesa Oksasen ja Vesa Vähälän.

USKOLLINEN KONTIONKÄVIJÄ RUOTSISTA

Farkkupusero on peitetty eri moottori-kerhojen merkeillä. Pyörä on Ruotsin rekisterissä, mutta nuori mies on suomalainen. Tapio Isoaho on jälleen Kontiorallissa ja sen jälkeen viettää kesälomansa Pohjanmaalla suvun lähtöpaikalla. Jo pitempään Ruotsissa Ronnebyssä asuva Isoahojen perhe on todellinen motoristiperhe: Isä, 3 poikaa ja 2 tytärtä, sekä 6 moottoripyörää. 23-vuotias Tapio ajaa matkapyörän ohella myös trialia, velipoika on myös kilpapyöräilijä. Tapio lupasi lähettää Motoristille valokuvan perheestä ja pyöristä.

Pusakan kerhomerkkikokoelma selittyi sillä, että Tapio on Ronneby MC-klubin puheenjohtaja ja Blekingen läänin EAK-kouluttaja. Lisäksi hän on Suomessa Mp 69:n ja Alajärven MK:n jäsen. Tapio seurasi kiinnostuneena Kontion EAK-näytöstä. Hän kertoi systeemin Ruotsissa perustuvan enemmän kilpailuun. Kyseessä onkin karsinta loppukilpailuun Anderstorpin kisojen yhteydessä. Pääpalkinto on Amerikan matka, muutkin palkinnot arvokkaita kuten nahkapukuja tms. Ajotaitokilpa kerhotasolta läänintasolle ja loppukilpailuun saa varmaan monetin uskaltamaan ja yrittämään, kun palkinnot ovat niin arvokkaat.

Kun on itse kerhonjohtaja ja toiminnan organisaattori, Tapio seurailee kiinnostuneena Kontiorallien järjestäjien toimintaa. Tunnustusta sai se, että monet varsin nuoret motoristit hoitelevat täällä niin ryhdikkäästi, täsmällisesti ja iloisesti toimihenkilövuoronsa. Ruotsissa tahtoo kokoontumisien järjestelypaine jäädä 4—5 henkilön huoleksi. Niin kerhoiltoihin kuin muihinkin tapahtumiin tullaan niin mielellään nauttimaan vain valmista.

Tapio ajaa läpi talven. Häntä kiinnostaa Pystymettä-tapahtuma ja sen idea. Ehkä syksyllä hänet siellä nähdään. Saattaisi vaikka idea siirtyä Ruotsissakin kokeiltavaksi. Tapio kertoi uutisena ja vihjeeksi, että Ruotsissa on ilmestynyt varsin merkittävä videofilmi Jarno Saarisesta.

Haastatteli Eero.

ÄKÄSMYLLY KIINTOISA NÄHTÄVYYS

Jotkut Kontionkävijät älyisivät poiketa katsomaan Äkäslompolon kylän erikoista erämaamyllyä, Äkäsmyllyä. Se ei ollut kontrollitaipaleen varrella, mutta eräässä tienhaarassa sinne oli viitta. Saamamme vihjeen mukaan me toimittajat sinne menimme ja ihasuimme paikan aitouteen, erikoisuuteen ja kahvituvan palveluun.

Mylly ei ole lappalaisten, vaan alueelle siirtyneiden pellonraivaajien aikoinaan tekemä erämaajoen pikku puutoukseen. Neljän tilan omistamaan myllyyn jauhatettava tuotti veneellä puroa pitkin. Mylly jäi unohtuksiin vuosiksi, kunnes paikallinen yrittäjä herätti sen turistikohteeksi. Myllyllä jauhetaan ohria kuorineen ja niistä

ei tässä vaiheessa muuta kuin antoi rouvan ylistää motoristien joukkoa. Sitten rouva sanoi: on miehenikin ollut tekemisissä moottoripyörien kanssa. Siinä sitten selvisi, että mies oli ollut tunnetun suomalaisen TT-ajajan Gösta Lönnforsin mekaanikko 1930-luvun alusta järkyttävään onnettomuuskuolemaan Assenissa 1948 saakka. Tämä Ahti Jalo niminen mekaanikko ei itse ollut erikoisemmin kiinnostunut moottoripyörällä ajamisesta, vaan pyörien teknisestä puolesta ja suorituskyvystä. Itse hän ajoi mieluummin polkupyörällä, ja niin menestyksellisesti että oli valittu Suomen olympiajoukkueeseen niihin olympalaisiin, jotka sodan vuoksi peruutettiin.

paistettuja rieskoja saa myllytuvan aidon miljöön kahviossa. Jopa saa ostaa jauhojakin pellava- tai paperipussissa.

Kahviossa oli eläkeikäinen pariskunta asiakkaana, kun menimme sinne. Huomatuaan Kontiomerkkimme, rouva alkoi ylistää matkamotoristiporukkaa. Olivat seuranneet tuntikausia Kittilässä rallin sisääntuloa kontrollipaikalla, tulijain pyöriä ja varusteita ja käyttäytymistä. Rotevatekoinen mies

Me toimittajat lupasimme välittää motoristeille tämän reippaan Lapinhullun pariskunnan terveiset ja kiitokset siitä odottamattomasta ja kiintoisasta kokemuksesta, minkä motoristien ”viikonloppuaalto” heille tämän kesän lapinmatkalla antoi.

Ja poiketkaapa rieskalle ja kahville Äkäsmyllylle jos niillä tienoilla kuljette. Suomessa on harvoja näin karun aidontuntuista turistinpalvelupaikkoja.

ENSIKERTALAISIA KONTIOSSA

Kittiläläiset piikkipojat Pauli Hänninen, Jukka Nikki ja Hannu Kuhno hämmästyivät ja innostuivat kontrollipaikalla Kontion sisääntuloa seurates-

saan niin, että ilmoittautuivat rallin osanottajiksi. Näinhän se Kontion kerhon elinvoima säilyy, kun nuori kaarti mukaan tulee.

NE YLLÄKSEN KÄÄRMEET

Kontionkävijä, kohtasitko Ylläksen rinteellä käärmeen tai useammankin? Niitä nimittäin siellä oli, eikä aivan vähän ollutkaan. Rinteellä arvioidaan asustavan ja elävän 800 käärmettä. Tosin niistä vain muutamalla on reviiirissä sillä alueella, joka varattiin Kontion leirintään. Kun käärmeiden käyttäytymislakeihin kuuluu paeta häiriötä ja etenkin ääntä, sitä rallin aikana oli niin paljon, että ainakin valtaosa käärmeistä siirtyi hyvinkin kauaksi moottoripyörien hallitsemasta kaistasta.

Etukäteistietoa järjestäjillä ei käärmetilanteesta ollut kuin sen verran, että käärmeiden mahdollisuus tunnustettiin. Tämän vuoksi rallin lääkintämies varasi hiukan käärmeseerumia apteekkiinsa. Olisi varmasti suuresti häirinnyt monien etenkin naisten Kontioleirintää, jos julkisesti käärmemahdollisuudesta olisi varoitettu. Se olisi saattanut luoda tarpeetonta vahdintaa, jopa hysteriaa. Myös me tämän lehden toimittajat katsoimme syytä olla varovaisia tiedon julkistamisessa silloin, kun jotkut käärmeen nähneet siitä meille kertoivat. Etenkin naisten läsnäollessa olimme pidättyväisiä. Kun sunnuntaina puolenpäivän aikaan poislähteville asiasta kerroimme, ainakin tavaroita pakkaavan Ina Wikströmin kauhistus oli aito. Varsinkin kun heidän telttansa oli alueen reunalla, johon paenneet käärmeet olivat palamassa lämminneen sään ja alueen rau-

hoittumisen myötä. Käärmeitä tuskin teltta-alueella vakinaisesti elää monia. Jotkut niistä jotka jäivät maanantaiaamuun, eivät nähneet yhtään. Jos se lie nee osaltaan johtanut tietämättömyydestä, ettei maastoa siinä mielessä edes tarkkailtu. Mikä onni, ettei käärmeistä tiedetty, huudahti eräs maanantaihin asti jäänyt tyttö, oltais muuten otettu nopea lähtö.

Humoristisimmin otti käärmeet aivan yläreunalla leiriytynyt Tampereen tuomiokirkon motoristi-suntio. Hänen telttansa tienoilla käärmeet tunnustelivat paluuta jo lauantaina ja useamman voimin sunnuntaiaamuna. Suntiolla oli pitkä keppi, jolla hoiteli niitä kauemmaksi. Onneksi hän otti kepin yöksi telttaansa, on tarpeen kun aamulla vetoketjun avattuaan näki käärmeen kiepillä heti teltan ovella. Suntio sanoi pohtineensa suhtautumista käärmeisiin. "Kirkonmiehenä" hänellä olisi ollut tukea Raamatusta, että viha on asetettu ihmisen ja käärmeen välille. Käärme siinä tosin on pahan symboli, eikä itse paha sinänsä. Suntio noudatti kuitenkin nykyistä luonnonsuojeluaatetta, joka sallii käärmeelle sijansa luonnossa. Tyytyi heittelemään niitä kepillä kauemmaksi teltaltaan.

Hiukan kalpea oli sen aikamiesmotoristin naama, joka tuli meille toimittajille kertomaan sätkystä jonka sai rinteeseen pusikossa. Pitkää vessakäyntiä välttääkseen hän käveli sivuun rinteel-

le. Kun oli pyllistänyt, huomasi allaan ihan selvästi käärmeen näköisen pitkän esineen. Hän hyppäsi kiivaasti pystyyn ja tuijotti näkemäänsä epäillen harhanäkyä. Hänen tietämyksensä mukaan kun Lapissa ei pitäisi olla käärmeitä. Näkemänsä elävyyden hän testasi heittelemällä sitä tikuilla. Kun se nosti päänsä pystyyn ja sähähti, oli uskottava että käärme se oli ja vielä aika isokin. Kun hän sen meille toimittajille kertoi, yllätys se oli meillekin, joskin aputoimittajan muistihämärästä nousi tieto, että erittäin edullisilla paikoilla Lapissa kyy voi elää. Edellytyksenä pitää olla mahdollinen talvehtimispaikka niin syvällä, ettei kovimmankaan talven routa sinne yletä. Ison Ylläksen mahtavassa kivirakkarinteessa ilmeisesti näitä talvehtimismahdollisuuksia on. Etelärinteessä kesäolot käärmeille ovat jopa hyvät.

On nyt siis nähty ja todistettu, että sellainen "peto" kuin kyy liittyy Lappiin susien, karhujen ja ahmojen lisäksi. Ja vihaisten sääskien, mäkäräin ja

etenkin Ylläksen maaston kiusallisten karpästen lisäksi. Yksi uusi tieto motoristienkin luonnontietouteen. Mutta hysteriaan ja leiriytymispelkoon alkoon tämä tieto johtako: käärmealueet ovat varsin rajoitetut juuri talvehtimismahdollisuuksien vuoksi. Käärmeen tapaaminen ei taida olla paljon yleisempää kuin jonkun ison petoeläimen. Pakoonhan ne ihmistä menevät. Ainakin moottoripyörän tärinä karkottaa käärmeitä.

Allamainittu on lehtimiestehtävissä toimiessaan monta kertaa joutunut pohtimaan, milloin on viisasta kertoa jostain, milloin on syytä vaieta. Siis tiedonjulkistajan vastuu. Kaikki totuus ei tee ihmistä vapaaksi, päinvastoin. Mutta yhtä usein peitelty totuus tuottaa vahinkoa.

Ison Ylläksen käärmeet ovat tällainen "kivara" asia. Lukija harkitkoon, tekivätkö rallin järjestäjät ja asiasta tietoiseksi tulleet toimittajat parhaalla tavalla tämän asian salaamisessa ja varovassa julkistamisessa.

Eero

Motoristin pilkkipäivät

Mikä saa ihmisen nousemaan räntäsateessa moottoripyörän selkään, ajamaan tukkietä pitkin keskelle korpea ja siellä yöpymään teltassa?

— Suurin syy on tämä hieno porukka. Ja onhan tämä vaihtelua jokapäiväiselle arkitouhulle, toteavat motoristit yhteen ääneen.

Jokioisten Moottoripyöräilijät järjesti pääsiäisen pyhinä Motoristin Pilkkipäivät -nimisen tapahtuman, järjestyksessään toisen kerran. Tapahtumapaikka sijaitsi Räyskälän lähellä, ja vieraiaksi oli kutsuttu MP69:n jäsenet kerholehti Motoristi välityksellä.

Kalaonneaan oli kokeilemassa parikymmentä urhoollista. Ahti ei kuitenkaan ollut anteliaalla tuulella... palkinnotkin jouduttiin arpomaan! paras tulos oli JMP:n Tapio Hakamäellä, jolla

sentään oli lauantai-iltana "nykäissyt kerran"...

Sadeasuinen veteraanimotoristi Terho "Fatsi" Kallio ihmetteli myös pientä kalansaalista: — Otin kaiken varalle kilon merisuolaa mukaan, mutta taitaa sekin nyt jäädä käyttämättä...

Ajokuntoisena lähes 300- kiloisen pyörän luotsaaminen perille metsän siimekseen ei tähän aikaan vuodesta ole helppoa. Varsinkaan, kun alla on kesärenkaat.

— Mutta tässä on sitä oikeaa otetta ja meininkiä, toteaa forssalainen Matti Ollikainen.

Kokoontumisen vaikeusaste kasvoi entisestään, kun aamulla huomattiin, että kamiinan lämpö oli yön aikana sulattanut jäisen maan ja vettä oli kaikkialla. Tämä ei ainakaan Pertti Lähteenmäkeä masentunut:

— Makuupussi ja lätsä kastuivat, muuten menee hyvin. Kyllä silloin pärjää, kun jalat vielä pohjaan ottaa...

Motoristin Pilkkipäivillä tavataan taas ensi vuonna! Keijo Lumme

Tunnelmia Imatran campingilla:

Onnelliset, väsyneet, matkaajat

*Sade taukoamaton musiikin soittaa
ohut-telttakangas kuivana pitää.
Synkät pilvet varjostaa Imatran.
Rata on märkä. Vuoksi ei huilaa.
Kirikkaasti vilahtaa salama, telttankin sisällä
sitä kavahtaa.*

*Mihin pannaan ajovehkeet.
Telttammekin pieni on.
Ruohikko märkä, Bemu sateessa likoo.*

*Kuulen käynnin tulisen Hondan
vaipuu kehräävään joutokäyntiin.
Matkalla väsy ei four,
märkänäkin se heidät perille toi.
On kuin se ei matkaa pitäisi minään.
Joita se taas taaksensa jättänyt on.
Niin iloista sen joutokäynti on
Iloinen on katse tytön,
hän apukuskinpaikalla jalkojaan oikoo.*

*Märän ja kuraisen visiirin alta näkyy
repsikan punaiset hymyilevät huulet.
Kuski sieltä jostain, taskujensa sopukasta
kuivan lompsan noituu.*

*Leirimaksua hän suorittaa.
Hätäinen väsynyt katse, peilaa leirintäalueen
pysähtyy rauhallisesti lipuvaan Vuokseen.
Vuosi on kulunut, jälleen sinut nään.*

*Pitkän matkan rasituksista väsymättä
öljyä ei sylje Honda.
Tankkauskorkin juuresta,
vesivana suuntaa kohden satulaa.
Pakoputket höyryää
muutamasta tipasta putket sihahtaa.
Kuin höyhen on Hondan askel,
se väsyneet matkaajat on siirtänyt
rannalle Vuoksen.*

Virtasen Aulis

Erään motoristin viimeinen trippi

*Olen motoristi, ajan moottoripyörällä.
Näytän ohikulkijoista kovalta ja pelottavalta,
mutta he eivät tiedä,
että nahkapuku kätkee liian herkän minäni.
Sulkeudun kuoren taakse,
missä arka sisimpäni on turvassa.*

*Ajan eteenpäin mitään löytämättä
sisintä krapulaa hoivaten.
En tiedä mihin olen menossa.
Levoton olotilani sulautuu ajotapaani,
pian pyörä käyttäytyy kuin tunteeeni.
Elän sumussa,
ajan sateeseen elämän kaamokseen.*

*On paha olla, kyyneleet heruvat silmiini,
ei viimasta vaan sisäisistä tunteista.
Sade piiskaa visiiriin,
aivan kuin olisin yksin aavalla merellä.
Olen jo unelmissa jossain muualla,
siellä missä elämä on elämää
eikä kukaan tunne olevansa turha.*

*Äärimmäiset tunteet elävät sovussa
saaden mieleni ristiriitaiseksi.
En pysty erottamaan totuutta unelmista.
Tunteeeni ja mieleni sotivat,
ne repivät minua kappaleiksi
ja laineet lyövät ulkoapäin yli laidan.
Pelastukoon ken voi, kuulen huudettavan.
Miksi, miksi, miksi, jään kysymään,
kun käännän vastaantulevien kaistalle rekan eteen.*

*Elän sumussa,
ajan sateeseen elämän kaamokseen.
Unelmissa olen jo siellä,
missä elämä on elämää,
eikä kukaan tunne olevansa turha.*

Erään kaksitahtisen muisto

● Kun kohdattiin ●

Näin sen ensimmäistä kertaa Puolan lautalla. Silesian autokannella se herätti ihmettelyä muiden muka todellisten motoristien taholta, nelipytyhonda kun tuntui heidän mielestään olevan ainoa oikea matkamoottoripyörä. Minä tietysti olin toista mieltä, olinhan vannoutunut kaksitahti-ihminen enkä voinut sietää minkään muotoista rasismia motoristien keskuudessa. MZ-kauteni alkoi vuonna -76 ja jatkuu jatkumistaan. Siksi en voi ymmärtää, että tuon Silesialla hämmästyttä herättäneen moottoripyörän omistaja saattoi luopua aarteestaan ihan tuosta vaan, ilman minkäänlaista varoitusta tai kaksitahti -uskollisuuden häivääkään, ja lisäksi ostaa ison nelitahtipyörän.

Nyt en enää kuule terveisiä Daytonan kilparadoilta, en kuule kaksitahtikoneen vinhaa vinguntaa ja iloista männänrenkaiden sirinää. Yamaha RD 350 vm. -73 on poissa, ja sen mukana osa suomalaista matkamotorismin historiaa on kadonnut ikiajoiksi.

● Historia

Mikään ei ole ikuista, tuskin moottoripyöräkään. 70-luvun alkupuolen suosikit olivat Honda CB 350, Suzuki T 250 ja Yamaha RD 350. En koskaan voi unohtaa naapurinpojan vihreän

valkoista Hondaa ja sen ääntä. Moottoripyörät tekivät todella uutta tulemistaan. Uusia pyörämalleja tuli markkinoille yhä kiihtyvää vauhtia. Aina isompaa, tehokkaampaa ja monimutkaisempaa. Ja miestä kuoli ja haavoitui. Tämä ei kuitenkaan kehitystä py-sähdyttänyt. Japanilaiset jatkoivat voittokulkuaan, nelitahtiset tulivat ja valloittivat markkinat. Pyöräkanta uusiutui, ja harvoin enää Suomenmaalla nähtiin kaksitahtisen pöllähdyksiä.

● Outo lintu ●

Sattuipa sitten — asiasta toiseen — että elokuussa -81 olimme saapumassa Puolan ja Tsekkoslovakian rajalle. Tullijono oli mahtava. Ilta alkoi tehdä tuloaan ja mieli teki telttaan. Jossain kaukana edessämme vilahti suomalainen mp-rekkari XP- jne. Painuimme Mitsillä imuun ja kiilasimme reilusti jonon etupuolelle. Pelit pysähdyksiin — ja siinä se taas oli, sama pyörä joka herätti ihmetystä Silesian kannella. Siististi maalattu musta tankki ja sivukopat, itse tehty persoonallinen tankkilaukku, Shoei sivulaukut, ja kaiken kruunasi tavaratelineen päälle huolella sidottu puhdas musta jätessäkki. Se oli siis Yamaha 350 cc. Pyörän päällä matkusti kaksi iloista ja mukavaa ihmistä (tottaviekköön en silloin osannut arvata

ettei heistä pidemmän päälle olisi ollut kaksitahti-ihmisiksi). Määrätietoisesti he olivat jo vuosikausia vältelleet uusia nelitahtisia reppanapyöriä, he olivat kestäneet kavereiden herjat, yhteiskunnan paineet ja jatkaneet sitkeästi suomalaisen kaksitahtiperinteen vaalimista.

Kuinka mukavaa oli siinä potkaista MZ käyntiin, katsella Yamahan käyntisoperaatiota (suunnatonta ravistamista) ja vihdoin lähteä porukalla jatkamaan matkaa.

Tänään ei voi muuta kuin laulaa: ”Me ennen kimpassa ajeltiin/ mutta siinä pääsit parempaan kyytiin (4-tahtinen)/ Sä dikkaillet muita, mutta kaksitahtisia et ollenkaan.../ ja (kaiken lisäksi) sun kaverisi pitää mua pilkkaan (mulla MZ).”

● Katkeria mietteitä ●

Onko aika sitten ajanut 2-tahtisen ohi? Vastaus on myönteinen ainakin niin kauan kuin moottoripyöräily nähdään nykyisenlaisena harrasteena. Tänään se on osa harrastajien elämäntyyliä, lisäksi se samalla tukee ihmisten omaksumia rooleja. Kaksitahtinen ei ole välttämättä paras mahdollinen edustusväline ja sen statusarvo on nelitahtista paljon pienempi. Voi kai väittää, että moottoripyörä on tietynlainen tarpeiden purkamisväline. Eräs näistä tarpeista on hyväksytyksi tulemisen ja arvostuksen tarve. Moottoripyörä, varsinkin iso sellainen, saa ajajansa tuntemaan tietynlaista ylemmyyden tunnetta lähimmäisiään kohtaan (mistä muuten voisi johtua ne suunnatomat kuutiosenttimetreservit Suomessa). Pyörän kun kurvaa parkkiin missä tahansa, aina saa osakseen ihailua katseita ja arvontantoa.

Ilmeellistä kyllä äänestä on tullut

tärkeä tekijä arvosteltaessa moottoripyöriä ja niiden ajajia. Suuri yleisö tykkää matalan miehistä bassoäänistä, maan kun pitää tärinästä ja aidan kaatua. Ääni on siis osa imagoa, roolivaatetta, joka puetaan päälle tiukan nahkapuvun ja värikkään kypärän mukana.

Moottoripyöräilyn kuva on Suomesakin hyvin amerikkalaistunut. Harrastuksen mallit haetaan muualta, omaa tyyliä ja persoonallisuutta pyritään välttämään tai pelätään (katso suomalaiskansallinen moottoripyörälehti MP ja mainokset). Elämme ”kaksitahtiset kaatopaikalle” -aikakautta. Pyöriä vaihdetaan joka vuosi, harrastukseen pannaan likoon kaikki irtainen, silti kaiken takaa paistaa tietynlainen epävarmuus ja levottomuus. Ihminen on motoristiroolinsa orja. Roolin puitteet ovat luoneet mainonta, jengi, yleinen mielipide, das Motorad ja Cycle.

● Lämpimiä muistoa ●

Ilta alkoi hämärtää. Kuinka kauniisti Tatravuoristo osasikaan vastaanottaa tulevan yön. Siellä täällä näkyi kaksitahtisia moottoripyöriä hyötykäytössä. Niillä ajoi nuoriso, vaarit, isät ja äidit, milloin yksin, kaksin tai kolmin. Ilta oli kuitenkin jo niin pitkällä, että ihmiset hakeutuivat jo koteihinsa. Meillä kuitenkin matkaa vielä riitti.

Aina jyrkkään mäkeen tultaessa, pienempää sisään laittaessa pöllähtivät mukavat kaksitahtisavut ilmoille. Se liksäsi yhteenkuuluvuuden tunnetta.

Pimeys tuli äkkiä. Se oli niin syvä kuin Yamahan mustaakin mustempi tankki. Leirintäalueen merkkiä ei tullut vastaan. Väsytti mutta Mitsin sylinteristä kuuluva epämääräinen epäsäännöllinen sirinä piti tarkkaavaisuutta ylä-

LAUTA LAINEHILLA

Ilman lauta ei pääse pitkällekään jos Härmlandiaasta aikoo poistua rakkaalla kaksipyöräisellään. Itärajan taa suureen naapuriin ei ole motoristilla mitään asiaa – miksi muuten ei? Ruotsin tai Norjan kolkkoja mäkimaita tai lompoloita ei monikaan motoristi viitsi koluta, jotkut kyllä. Joten lautalle vaan ja veden yli, kyllä me melkein saarela elämme.

Lauta on kovasti kehittynyt viime vuosikymmeninä. Sen nimi oli vielä aika äskettäin matkustajahöyrylaiva. Semmoisen kannelle saattoi saada pikuisen pyytelemällä moottoripyöränsä

lä. Tyttöystävä taputti välillä rohkaisesti polvea. Edessä riensi Jammun kirkas takavallo, pakoputkista valui kevyttä 2-tahtiöljyä. Mäkeen tultaessa kuulin terveiset suoraan Daytonan kilparadoilta, pientä silmään ja kiihdytys. Silloin tuntui siltä kuin Jarno Saarisen hahmo olisi ollut salaa hymyilemässä kanssamme.

● Kylmä todellisuus ●

Elämä kulkee omaa vauhtiaan eteenpäin. Jälkeen jää vain tekemisen muisto. Aika kulkee moottoripyöröihin ohi, kuinka monella niistä ajetaan nykyään yli 100 000 kilometriä, tuskin millään. Kertakäyttökulttuuri on saanut voiton, varaosia ei kannata pitää varastossa kun malleja ja merkkejä on niin monta. Halvinta ja varmintä on ai-

aivan ilmaiseksi. Niihin saattoi ostaa ensimmäisen luokan lipun, eikä niissä matkustaneet koululaiskakaraumat juovuksissa eikä värivammaiset heimotolkulla. Eikä niissä ollut flippereitä eikä yksikäntisiä-rosvoja tai muita peliautomaattejakaan. Joten tervetuloa vaan nämä kaupunkitalon kokoiset lautahirviöt, onhan sen kehityksen kehityttävä ja suuren rahvaan päästävä kulkuun.

Motoristikin kokee monen moista lautaillessaan. Tässä jotain korvaan jäänyttä monen matkan varrelta. Kaikki lautojen nimet, niiden kapteenien nimet ja niitä lautoja omistavien lauta-yhtiöiden eli varustamojen nimet ovat joko keksittyjä tai muutettuja, jottei lehtemme toimitus joutuisi vedetyksi ikäviini oikeusjuttuihin.

★ ★ ★

Lipuntarkastaja Seaking-Line'n ran-

na vaihtaa uuteen, ajaa muutama kessä, heittää pois ja ostaa uusi. Mutta mihin työnnetään romut, onhan niilläkin arvoa — niihin on sitoutunut paljon maailman rajallisia luonnonvaroja eli raaka-aineita, ihmisten työpanoksia niin kokoamiseen kuin suunnitteluunkin, rahtikustannuksia maailman toiselta puolelta kuljettamiseen tänne kaukaiseen Suomeen jne. On surku, kun tuo Yamaha 350 cc:kin seisoo yksinään ja hyljättynä jossain vaihtohallin sopukoissa. Pyörä on tehty ajettavaksi, ei seisotettavaksi. Jammun mietteistä en tiedä mitään, entinen omistajansa tuskin koskaan voi unohtaa — kaksitahtisen tuprahduksia, tulpan vaihtoja, reiluja tankkauksia ja mieletöntä ravistelua. Ei koskaan, koska "zwei takt more Fun and Feeling".

Terveisin Timppa Lehtonen

tapömpelissä Suomen entisessä pääkaupungissa: – Ai kui? Kui sull tomone lippu ja tomone hytti oo? Tietokoneista muka nua hyti ova jo iha loppuumyuty, toiset kahteenki kertaa. Koit ny miäsparka saad purserilta joku koiija ittelles – sitt joskus ko lauta o lähteny.

★ ★ ★

Kuulutus M/S SYLVIN RUSINA – lautalla:

Kapteeni Hans Pesättning helssa kaikki mustalaiset tervetullu laiva. Me koitta seila tämä proomi Tukholma jos se vaa mene. Viina me myy vasta på morgonen, se on valitettava. Motoristit tartte köyttä ne moottorit reelinki tai täkki kiinni, se tuule yhdeksä palli ainaki suora nurvest yön pääll, ja sata kovin pyry, jäklar.

★ ★ ★

Lausahdus kuultuna Kappelinkarin rannan lautajonossa. Samaan lautaan (m/s KUSELLA) on pyrkimässä Luopioisten Linjat Oy:n väsynyt bussimatkailija, eläkkeellä oleva rautatiekirjuri Löppänäinen. Näin hän loihe lausumaan:

Kyllä hulluja on sattaa eri sorttia ja pärinäpöijaat on se sarasyhyres laji, kyllä on jämpäni niin! Että ny viipottaa tommosseen rakkineen selläas pitkin ulkomaita asti, --tana! Kyllä tarttis jo päitä vaihtaa noillen, ---kele.

★ ★ ★

Kokeneen kansimiehen lausahdus moottoripyöränsä pystyssä pysymisestä huolehtivalle motoristille M/S TAPPELLA-nimisen lautan autokannella: – Mitäs sitä rakkineen siihen köyttel. Jos tämä lauta kaatuu niin kyllä se sun rukkisikin kaatuu! Ja vie se kusipottas mennessäs ettei sitä varasteta!

★ ★ ★

Lautavarustamot eivät tiedä mitään nykyaikaisten henkilöhakulaitteiden olemassaolosta. Seuraavia kuulutuksia kuulee milloin vain, millä lautalla vain, mihin aikaan vuorokaudesta vain:

Kaksisatayyksi yhteys konehuoneeseen kaksisatayyksi!

★ ★ ★

Italialainen loistolauta M/S BENEDETTO MUZZOLINO on matkalla saappaan kärjestä ties mihin, Kreikkaan on kumminkin kapteeni Guglielmo Tintoretton määrä proomunsa kuljettaa. Keskellä pimeää lähes trooppista Välimeren yötä kuuluu valtava ryssäys. Loistolauta Muzzolino on törmännyt joko jäävuoreen tai Athosluostarisaaren luostarin kivijalkaan, epäilemme jälkimmäistä. Kirkunan ja päälätyksen keskeltä kuuluu kovaäänisestä rauhoittavasti:

" Il parla votre Capitano. Grandissimo catastropho!! Arresto tutto proPELLeri, subito!! O mamma mia! Ristorante e operto! VIVA ITALIA, VIVA MAFIA!

★ ★ ★

– Ensimmäiset tulevat viimeisiksi, mutisi nyreissään taas kerran moni motoristi menneenä kesänä. Ei paljon hyödytä tulla lautajonoihin aivan kärkeen kärkkymään. Monesti saa ajaa lautalle viimeiseksi, saa tunkea pyöränsä johonkin vihoviimeiseen koloon ja tästä kiitokseksi saa sitten vuorostaan tulosatamassa taas ajaa viimeiseksi ulos lautasta. Sitä ulosajoa odotellessa voi saada muun pahoinvoinnin lisäksi pahoinvointia autojen pakokaasuisia joita autokansi suorastaan pölyyää. Tältä voi jonkin verran välttyä menemällä kylmän rauhallisesti autokannelle vasta kun kaikki muut ovat ajanee

Onko nopeusrajoitusten merkitys unohtumassa?

Suuri ajonopeus ja liikenneturvallisuus eivät kulje valitettavasti käsi kädessä. Viime aikoina todettu ajoneuvojen nopeuksien kasvu saattaa pyssäyttää liikenneturvallisuuden myön-

ulos sieltä. Perämiehen mulkoilut voi saada palkakseen, mutta fem i det, viis siitä.

★ ★ ★

Se on muuten aika vähän mitä noilla lautoilla passaa motoristinkaan ryypeksiä sitä mukamas halpaa meriviinaa. Kaksi tuntia vaatii kukin ryyppy (4 cl.) aikaa palaakseen. Eli 7-8 tunnin yöunen aikana ehtii haihtua vain 3-4:n ryyryn viinat. Lautasatamien ulosajoreiteillä voi joutua leikkimään puhallusleikkiä, ja se on hyvin huumoritonta puuhaa kun sikseen sattuu.

★ ★ ★

Kuulutus Rysis-varustamon M/S INFLANDIA-nimisellä lautalla, matkalla från och till:

Seuraavat matkustajat hyttiventtilistalla olkaa hyvät ja ottakaa yhteys laivan toimistoon: pitkä lista nimiä Aaltonesta Ööperiin. Muille matkustajille ilmoitamme iloksemme että kaikki hytit ovat loppuunmyytyjä.

★ ★ ★

No niin, matkailu avartaa ja ensi kesänä taas - mihinkäs muualle kuin lautaan!

teisen kehityksen. Maltillisuus on nyt valttia.

Tutkimuksien tulokset osoittavat, että nopeusrajoitukset yleisesti ottaen alentavat suurimpia nopeuksia, pienentävät nopeuseroja, vähentävät merkittävästi liikenneonnettomuuksien määrää sekä alentavat niiden vakavuusastetta. Esimerkiksi niissä tapauksissa, joissa nopeusrajoitus on alennettu 100-80 km/h, ovat 30 . . . 50 %:n onnettomuuksien määrän vähemmät olleet tavallisia. Samoissa paikoissa on päinvastaisten muutoksien 80-100 km/h yhteydessä onnettomuuksien määrä kasvanut usein 50 . . . 100 %.

Liikenneturvallisuudesta vastuussa olevat organisaatiot pitävät edellä mainituista syistä nopeusrajoituksia erittäin tarpeellisina. Ylinopeuksien siirtymistä rikesakkojärjestelmän piiriin ei pidä missään tapauksessa tulkita nopeusrajoitusten merkityksen aliarvioimiseksi. Rajoitusten noudattaminen on edelleenkin liikenneturvallisuuden myönteisen kehityksen tärkeä edellytys.

Turvallisuus ei ole aina samaa kuin turvallisuuden tunne

Nopeusrajoitukset saatetaan kokea paikoitellen turhauttavina, erityisesti silloin, kun rajoituksen valintaan vai-

kuttanut paikallinen tekijä ei ole kuljettajan tiedossa tai helposti havaittavissa. Joskus on sanottu, ettei nopeusrajoitusta tarvita lainkaan, kunhan tienkäyttäjä noudattaa tilanteen kulloinkin edellyttämää nopeutta. Ongelmana on kuitenkin se, ettei tienkäyttäjän omakohtaisesti kokema riski ole läheskään aina yhtäpitävä todellisen onnettomuusrisin kanssa. Ajo tuntuu paikoitellen turvallisemmalla kuin se todellisuudessa onkaan. Todellinen riski voidaan määrittää tiekohtaisen onnettomuustilaston ja liikennemääriä koskevien tietojen perusteella. Nopeusrajoitusta määritettäessä pyritään vähentämään todellista onnettomuusriskiä erityisesti siellä, missä se on suurin.

Vilkasliikenteiset teiosat ovat nopeusrajoitusten määrittämisen kannalta ongelmallisia. Suhteellisen alhaisella nopeusrajoituksella voidaan tällaisella teiosalla saavuttaa onnettomuuksien määrän merkittävä väheneminen. Poikkeuksellisen vähäisen liikenteen tunteina nopeusrajoitus voi tuntua tällaisella tiellä kuitenkin liian alhaiselta. Kuljettajalta odotetaan tällaisissa tilanteissa ymmärtämystä. Vaihtuvat nopeusrajoitukset olisivat kyseisissä tapauksissa paikallaan, mutta niiden toteuttaminen on kallista ja vaatii oman aikansa. Niiden suunnittelu on kuitenkin jo vireillä.

Nopeuksien nousu huolestuttaa

Nopeusrajoituksen tarkoituksen saavuttaminen riippuu suuresti siitä, miten hyvin rajoituksia noudatetaan. TVH:n suorittamat seurantalutkimukset osoittavat, että rajoituksia ylitetään suhteellisen usein. Turvallisuuden kannalta katsoen on kuitenkin tar-

Moto-postia

Yksi lisää — vielä mahtuu

Luvalla sanoen — tai ilman niin kylä Kristityt motoristit (r.y. tai ilman) tuntuu jo aika kaukaa haetulta idealta. Tai kansainvälinen hössötyshän se on, miksei siis löytyisi meilläkin niitä jotka haluavat tuoda aatteen meillemme. Ja mahtuuhan tänne yhdistyksiä, sen kun vaan.

Jotenkin olen vaan sitä mielipuoletta että niin sanottujen ylevempien aatteiden kuten uskonnon, politiikan, maailmankatsomuksen, rotuajattelun ja niin edelleen ymppääminen tähän sinänsä rattoisaan moottoripyöräilyyn on vähän niin kuin rattoisuuden tärveämistä. Kuten tällä palstalla on todettu, löytyy jo nyt aivan riittämiin erilaista yhdistystä ja suuntaa tämän har-

keätä, että ylitykset ovat yleensä olleet pieniä.

Viimeksi kuluneen kolmen vuoden aikana nopeudet ovat Etelä-Suomen pääteillä suoritetun tarkkailun tulosten mukaan alkaneet nousta. Tämä kehityksen suunta antaa aiheen olettaa, että tienkäyttäjien asenteissa on tapahtunut muutos, joka ilmeisesti myös heijastuu liikenneturvallisuutemme kehityksessä. Eri maiden tutkimustulosten perusteella voidaan arvioida, että 1 %:n suuruinen keskinopeuden nousu nostaa kuolemaan johtaneiden onnettomuuksien määrää noin 4 %:lla.

Ikaalinen 10.2.83

MP-69

Vastaus MP-69 kerholehden syyskuussa olleeseen artikkeliin, joka koskee kristittyjä motoristeja.

Me kristityt motoristit olemme järjestäytyneet sen tähden, koska meillä on valtava sanoma tuotavana muille

rastuksen piirissä, meidän muutaman kymmenen tuhannen aktiivien m-pyöräilijän porukka on jo maantieteellisesti hyvin levällään pitkin maata, sitten se on erisuuntaisten aatteiden mukaan levällään sadoissa eri kerhoissa, järjestäytyneissä ja villeissä, liitoissa ja ilman liittoa. Ja nyt siitä levällään olevasta porukasta halutaan sitten poimia jo täällä ajassa erilleen vielä yksi ryhmä, jolle nämä uskonasiat ovat tulleet niin läheisiksi että niitä pitää jo ajaesakin kypärän sisällä kieritellä tai pitää jo mielessä kun tempaa nahkat päälensä, kuten viime numerossa selostettiin. On se hyvä kun on ajatukset selvillä ja maailmanmenoon löytynyt järjestys uskonnon avulla, mutta eikö sitä onneansa voisi pitää omana tietonaan, ja käydä erikseen sen alan kokouksissa ja sitten ajella muitten motoristien joukossa noin vaan ihan luontevasti. Se on vaan tuo uskonto (ja kommunismi) kummaa plaatua, kun se joka siihen (tai tuohon toiseen) kääntyy pitää siitä alkaen asianaan käännättää kaikki muutkin kohdalle sattuvat siihen samaan uskoon. Joko hyvällä tai pahalla, siitä on historia ja tämän päivän maailmanmenokin täynnä verisiä esimerkkejä. No ajellaan me täällä vaan hyvässä sovussa joko uskon voimalla tai ilman, kuten allepainettu: Suvaitsevainen pakana

motoristeille. Mikä sitten on tuo sanoma? Se on lyhyesti sanottuna: Sanoma suuresta ilosta. Sillä todellinen kristillisuus on syvimmitään iloa, joka ei ole riippuvainen ulkonaisista olosuhteista. Tämä maailma tarjoaa vain nautintoja, ei mitään todellista iloa. Tämän olen omassa elämässäni saanut kokea. Keskustellessani ihmisten kanssa uskonasioista huomaan, että yleensä on paljon vääriä käsityksiä. Luullaan juuri päinvastaista, mikä totuus on. Esim. ajatellaan, että uskovaisella on paljon kieltoja ja käskyjä elämässä. Toinen yleinen vääriä käsitys on tästä ilosta. Luullaan, että kristillisyydessä ei ole mitään iloa. Totuus on kummassakin tapauksessa juuri päinvastoin. Eli että tullessaan uskoon ihminen löytää suuren vapauden, jota hän ei ollut aikaisemmin edes osannut aavistaa. Totuuden ilosta toin ilmi jo edellä. On muitakin vääriä käsityksiä kristillisyydestä.

Sitten on paljon tietämättömyyttä näissä asioissa. Monilla ihmisillä ei ole käsitystä syntikysymyksestä. Minulta on esim. kysytty: "Eikö ole syntiä ajaa moottoripyörällä?" Ei tiedetä, että Jumalalla on erityinen suunnitelma jokaisen ihmisen elämälle. Vasta sitten kun ihminen löytää Jumalan suunnitelman, hän tulee todella onnelliseksi. Jumala myös näkee jokaisen ihmisen tilanteet ja olosuhteet ja tahtois auttaa jokaista hänen vaikeuksissaan. Ei tarvitse koskaan joutua umpikujaan asioitensa kanssa, kun tietää, että on olemassa Auttaja (elävä Jumala), jolla on ratkaisu ihmiselämän kaikkiin ongelmiin. Ihmiset säästysivät monelta murheelta, surulta ja itkulta, jos he tuntisivat Jumalan. On tärkeää tietää totuus näissä uskonasioissa, vasta sitten voidaan tehdä ratkaisu puoleen tai toiseen.

Itse olen kokenut hyvin voimakkaan muutoksen, kun tulin uskoon. Sain ko-

Lea Pitkänen

konaan uuden elämän. Jumala vapautti minut monista elämää rajoittavista asioista. En esim. ajaisi moottoripyörällä, jos en olisi uskossa. Ihminen ei vapaudu pelosta omin avuin, mutta Jumala voi muuttaa ihmisen kokonaan uudeksi. Kun tulin uskoon, eteeni aukeni riemullinen elämä. Runontekijä sanoo: "Ken itse on onnellinen Hän tahtois toisille antaa ja antaa." Uskonasia on yksi elämänalue, josta pitäisi voida keskustella yhtä luonnollisesti kuin ilmasta.

Koska meillä kristityillä motoristeilla on sellainen sanoma, joka koskee jokaista ihmistä, ja jonka avulla ihminen löytää rikkaan ja yltäkylläisen elämän, niin sitä ei missään tapauksessa voi verrata jonkun harrastuksen ympärille perustetulle moottoripyöräilylle, kuten esim. moottoripyöräilevät esperantistit. Kristillisuus ei nimittäin ole harrastus, vaan se on uusi elämä Jumalan yhteydessä. On tärkeää viedä hyvää asiaa eteenpäin. Tätä me kristityt motoristit tahdomme tehdä. Kuinka sanomamme vaikuttaa ja kuinka se vastaanotetaan, riippuu tietysti siitä, miten se tuodaan esille.

Olen sitä mieltä, että kerhossa jokainen voi esiintyä omana itsenään. Ts. maanviljelijä voi esiintyä kerhossakin maanviljelijänä, lääkäri lääkärinä, rekkakuski rekkakuskina, pappi pappina jne. Tämä ihmisten erilaisuushan juuri tekee kerhosta mielenkiintoisen ja mielekkään. Pitäisi voida myös jutella kaikesta, mikä elämään kuuluu. Aina-kin me kristityt motoristit juttelemme muustakin kuin vain motorismista ja tietysti uskonasioista. Niin että tervetuloa yhä kasvavaan joukkoomme juttelemaan ihmiselämän tärkeimmistä kysymyksistä ja tutustumaan muihinkin kuin vain motoristeihin.

Lea Pitkänen
Ikaalinen

On se ihmellinen lehti tämä Motonisti kun sinä on nin palio panovihreitä. Kun oikei joksus tatho jädä tajumata mitä tetskissä sanoo kun on nin palio painimisvihreitä. Tietäkö tiomitus mitäsä se jothuu ja voko asjale mithän tehtä. Jothain tars terhä ku huvän lethen lujetavus ihakan kärsi.

Kärsivä motonisti
04110 Nikkilän sairaala

Piloja ja kokemuksia

Kun petaali putosi

Kävipä kerran eräälle upouudelle mongolipyörälleni sellainen käpäys, että vaihdepoljin irtosi ajon aikana valan irti ja lennähti vettä täynnä olevaan syväpuoleiseen ojaan ja katosi sinne — molskista vaan. Epätavallisen höhlän näköisenä ihmettelin tilannetta aikani. Kun en sitten parempaakaan neuvoa keksinyt, väänsin pihdeillä vaihdelaatikosta töröttävää akselinpäättä sellaiseen asentoon, että kakkonen meni päälle ja köröttelin sitten noin 20 km kakkosella kotiin. Seuraavana päivänä tilaisun uuden vaihdepolkimen ja sen saatuaani asensin liikuttavan omintakeiset varmistukset läpiporauksin, ja rautalangoin rakentaen petaalin paikoilleen. Ja siinä se palveli hyvin niinkauan kuin pyöräkin minulla oli.

Kiero tapaus

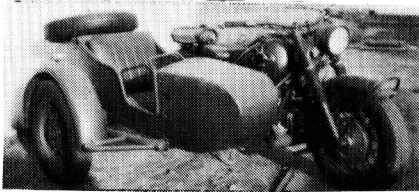
Ensimmäistä brittipyörääni Royal Enfield 350 Bullet vm 1957 — suurinpiirtein vaivasivat monet krooniset moottoriviat.

Ajajaa vaivasi kokemattomuus. Niinpä yhdistelmä ei ollut kovinkaan onnellinen, kun harjoittelijan palkalla olevaa ajajaa lisäksi vaivasi ainainen rahapula, olotila joka on kyllä jatkunut myöhemminkin.

Konevioista oli pahin jatkuva sylinterinkannen tiivisteiden palaminen ja sitä vaihdettiin jatkuvasti kuin paitaa ikään, viikoittain. Öljyn tihkuminen tai kynttilän pimentyminen olivat pikkumurheita. Samoin poliisien vjttuulu korttelinkiertämisestä tai naapurien ja sukulaisten pilkkapuheet.

Sylinterin kantta välillä siloiteltiin ja plaanattiin ties millä oikohöylällä ja fräasillä. Yhden kerran höylättiin niin paljon, että venttiilit laskeutuivat liian alas männän yläpään nähden ja pakoventtiili löi kiinni männän päähän.

Silloin oli mittani täysi ja kustansin pyörään vielä yhden venttiilit, vielä yhden paanauksen ja vielä yhden tiivisteiden. Kansi vedettiin niin piukalle että vinkui ja uljas britti lähti kuorma-autokyydillä naapurikaupunkiin myytäväksi. Kaipa siitä vielä joku osaava sai aivan pitopyörän jos pinosi 3—4 kpl tiivisteitä pä. llekkäin — tai osti uuden ja suoran kannen kovia kokeneen männän peitteeksi.

Halutaan ostaa

Nyt kannattaa tarjota, huonokuntoisakin. Erityisesti BMW R 75, Wehrmacht Gespann 1940-45, (750 cc). Katso kuva! Myös muut BMW:t sekä Indian ja Harley kiinnostavat v. 1945-50 asti. Pikaisesti Anu Karttunen 90-327668 nimim. ”saksal. keräilijälle”

Myytävänä

XL-miehet hoi! Nyt halvalla HONDA CB 450:n kolaroimaton BENSATANKKI (17 litraa) hanoineen ja korkkeineen. Puh. 951-701385/Kaitsu.

IC 350 vm 1975 (2-syl.), varaosiksi. Uudet pytyt ym. Kotiinkuljetus! (100 km säteellä Kouvolasta). Pertti Hernejärvi. 46810 Ummeljoki. Puh. 951-54909.

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.

Moottoripyöräkerho 69 ry:n vuosikokous 18.9.83.

Esityslista

1. Kokouksen avaus.
2. Kokouksen järjestäytyminen.
  - puheenjohtajan vaali
  - sihteerin vaali
  - pöytäkirjantarkistajien vaali
  - ääntenlaskijain vaali.
3. Kokouksen päätösvaltaisuuden toteaminen.
4. Kokouksen työjärjestyksen hyväksyminen.
5. Toimintakertomus 1982-83.
6. Esitetään tilit ja tilintarkastajien lausunto sekä päätetään tilien hyväksymisestä sekä vastuuvapauden myöntämisestä tilivelvollisille.
7. Toimintasuunnitelma ja talousarvio.
8. Päätetään jäsenmaksun suuruudesta.
9. Toimihenkilöiden valinta.
10. Muut käsiteltävät asiat.
11. Kokouksen päätös.